A°. 1913. N°. 12.

PUBLICATIE-BLAD.

BESLUIT,

houdende afkondiging van de op 7 Maart 1911 te Christiania *tusschen* Nederland *en* Noorwegen *gesloten overeenkomst betreffende den aan schipbreukelingen te verleenen onderstand.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen de missives van den Minister van Koloniën van 25 April 1911, Afd. C., 1e Bureau en B, N°. 54/142 en 18 Februari 1913, Afd. C., 1e Bureau, N°. 9/53, waaruit blijkt, dat de op 7 Maart 1911 te *Christiania* tusschen *Nederland* en *Noorwegen* gesloten overeenkomst, betreffende den aan schipbreukelingen te verleenen onderstand, door de Koningin is bekrachtigd en dat de uitwisseling der akten van bekrachtiging heeft plaats gehad te *Christiania* op 8 Mei 1911, op welken dag de overeenkomst in werking is getreden;

BESLUIT:

Te bepalen, dat genoemde overeenkomst zal worden afgekondigd door plaatsing van dit besluit met den daaraangehechten afdruk van de overeenkomst en van de vertaling daarvan in het Publicatie-blad.

Gegeven te Willemstad, den 8n. Maart 1913.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris,

J. F. HAAIJEN.

Uitgegeven den 8n. Maart 1913.
De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.

DÉCLARATION

du 7 mars 1911 pour régler l'assistance à donner aux marins délaissés.

Le Gouvernement de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas et le Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Norvège, désirant régler l'assistance à donner, dans certains cas, aux marins délaissés des Pays respectifs, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, sont convenus de ce qui suit:

Lorsqu'un marin de l'un des Etats contractants, après avoir servi à bord d'un navire appartenant à l'autre Etat, se trouvera, par suite de naufrage, ou pour d'autres causes, délaissé sans ressources soit dans un pays tiers, soit dans les colonies de ce pays, soit dans le territoire ou les colonies de l'Etat dont le navire porte le pavillon, le Gouvernement de ce dernier Etat sera tenu d'assister ce marin jusqu'à ce qu'il embarque de nouveau ou trouve un autre emploi ou jusqu'à son arrivée dans son propre pays, ou, enfin, jusqu'à son décès.

Il est toutefois entendu que le marin, placé dans la situation prévue au paragraphe précédent, devra profiter de la première occasion qui se présentera, pour justifier devant les autorités compétentes de l'Etat appelé à lui prêter assistance, de son dénûment et des causes qui l'ont amené. Il devra prouver, en outre, que ce dénûment est la conséquence naturelle de son débarquement. Faute de quoi, le marin sera déchu de son droit d'assistance.

Il sera également déchu de ce droit dans le cas où il aura déserté ou aura été renvoyé du navire pour avoir commis un crime ou un délit, ou l'aura quitté par suite d'une incapacité

de service occasionnée par une maladie ou une blessure résultant de sa propre faute.

L'assistance comprend l'entretien, l'habillement, les soins médicaux, les médicaments, les frais de voyage et, en cas de mort, les dépenses de funérailles.

Le présent arrangement sera exécutoire à partir de la date de l'échange des ratifications et restera en vigueur jusqu'à ce que l'une ou l'autre des parties contractantes ait annoncé, une année d'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi, les soussignés ont signé le présent arrangement et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait en double à Christiania le 7 mars 1911.

L'Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

(*L. S.*) W. v. Welderen Rengers.

Le Ministre des Affaires étrangères de Sa Majesté le Roi de Norvège:

(*L. S.*) J. Irgens.

VERTALING.

VERKLARING

van 7 Maart 1911 tot regeling van den onderstand te verstrekken aan achtergebleven zeelieden, die in behoeftige omstandigheden verkeeren.

Aangezien de Regeering van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden en de Regeering van Zijne Majesteit den Koning van Noorwegen eene regeling wenschen te maken ten aanzien van den onderstand in zekere gevallen aan hulpbehoevende zeelieden van de respectieve landen te verstrekken, zoo zijn de ondergeteekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd, het volgende overeengekomen:

Wanneer een zeeman van een der contracteerende Staten, na gediend te hebben aan boord van een schip, behoorend tot den anderen Staat, ten gevolge van schipbreuk of om andere redenen zonder middelen van bestaan achtergebleven is in een derde land, in de koloniën van dat land, of op het grondgebied of in de koloniën van den Staat, welks vlag het schip voert, zal de Regeering van dien laatsten Staat gehouden zijn dien zeeman onderstand te verleenen, totdat hij wederom aangemonsterd wordt, eene andere betrekking vindt of tot aan zijne aankomst in zijn eigen land of tot zijn dood.

Het is echter verstaan dat de zeeman, die zich in den toestand bevindt, in de vorige paragraaf bedoeld, van de eerst voorkomende gelegenheid gebruik zal moeten maken om zich tegenover de bevoegde overheden van den Staat, die geroepen is hem onderstand te verleenen, te verantwoorden wegens

zijne behoeftige omstandigheden en de oorzaken, die daartoe geleid hebben. Hij zal bovendien moeten bewijzen dat zijn behoeftige toestand het natuurlijk gevolg is van het verlaten van het schip. Bij gebreke van dien zal de zeeman zijn recht op onderstand verliezen.

Hij zal dit recht eveneens verliezen in geval van desertie of wanneer hij van boord is gezonden wegens het plegen van een misdaad of een misdrijf, of het schip verlaten heeft tengevolge van ongeschiktheid voor den dienst, veroorzaakt door ziekte of verwonding, te wijten aan eigen schuld.

In den onderstand zijn begrepen het onderhoud, de kleeding, de geneeskundige behandeling, de geneesmiddelen, de reiskosten en in geval van overlijden, de begrafeniskosten.

Deze regeling zal in werking treden van af den datum der uitwisseling van de akten van bekrachtiging, en van kracht blijven totdat een der beide contracteerende Partijen, één jaar tevoren haar voornemen om er de gevolgen van te doen ophouden, zal hebben kenbaar gemaakt.

Ten blijke waarvan de ondergeteekenden deze regeling hebben onderteekend en van hun zegels voorzien.

Gedaan in dubbel te Christiania den 7den Maart 1911.

De Buitengewone Gezant en Gevolmachtigd Minister van Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

(*L. S.*) W. van Welderen Rengers.

De Minister van Buitenlandsche Zaken van Zijne Majesteit den Koning van Noorwegen,

(*L. S.*) J. Irgens.